

VIII.

Zsinatot berekesztő ima.

Augustus 31-kén dél előtt mondotta

INCZEFI JÓZSEF,

derzsi pap és udvarhelykőri esperest.

Dicsőséges úr Isten, szerető atyánk a Jézus által! Nincsen hozzád hasonló sem mennyen, sem földön. Te csak egyedül teremtetted a megmérhetetlen mindenséget: mert egyedül mindenekre elégséges Isten vagy, és semmi nélkül nem szükölködöl. Nincsen mássa egységednek, egyedül vagy feje mindenben mindennek; s a mit akarsz az égen, megteszed földön, vizen. Mindazáltal az emberiség magasztosabb ügyeiben eszközöket is vettél fel dicsőséges intézvényeid kivitelére.—Hajdan próféták által hirdettetted ki törvényeidet; majd szent fiadat küldötted el az egész emberi nemzethez, ki által az engedelmeseket szent népeddé avattad, és ön magadhoz emelted. Ő pecsételte meg a józanokosságnak, a természetnek és a választott népnek ama hittanát, mely szerint nincsen más Isten, hanem csak egy; az ő apostolai-val valljuk mi is: Nekünk egy Istenünk vagy on, — az atya, és egy urunk — a Krisztus. S boldogoknak érezzük magunkat, hogy ezen tudomány napjának fényes világa sugároz reánk, s mi az értelemnek teljes öntudatával, a szív érzelmeinek méltányos helybehagyásával, és a léleknek minden visszataszító sugalma nélküli tiszta meggyőződéssel magunkénak vallhatjuk e szent hitet.

Homályba borul sokszor a ragyogó nap is, — megzavarodik a tiszta folyam is, — nem ismertetik el az igazság is. Végetlen bölcseségű Istenség! ezt engedted megtörténni Jézusnak a keresztény nép

által vallott tiszta tudományával is. A szép kezdet világát csak hamar elborította a tudatlanság homálya, — tiszta folyamát megzavarta a tévelygés, — igazságát elnyomta az erőszak. De mint a kis folyam néha föld alá rejtezik, s az alatt messze elfoly látatlanul, mig végre az akadályokat leküzdve eredeti tisztaságában ismét feltör a föld színére, s táguló medrében mindig növekedve folytatja tovább futását; — így kezdett ismét oh Isten! a te bölcseséged és hatalmad vezetése alatt ez előtt több évszázaddal áttörni az elébe vonult homályon az igazság napjának éles világa, s tisztábban csergedezni Jézus tudományának megzavart folyama: mig végre anynyira fejlődött annak lényegének lelke, hogy ezzel be is végződött a vallás tisztázásának nagy munkája, kimondatott, szentesített a hit lelkiismeret nyilváníthatásának szabadsága: s ezen kősziklára segélléd felépülni a mi anyaszentegyházunk alkotmányát, melyet a három hosszú évszázad folytán eljött viharzó szelek, esők, és árvizek, ha megütkeztek is benne, el nem ronthattanak, s hisszük, hogy el sem ronthatnak, mert kősziklára építettetett.

Te tudod, Uram! hogy e nemes város azon Jéruzsálem, hol egykor a honatyák gyűlése kimondván a hit és lelkiismeret szabadságát, elismerte a több vallásfelekezetek testvérének, és törvényesíté hitünket. E végre állottanak meg lábaink e szent Sion kapuiban, hogy szívünk oltárán áldozzunk néked dicséretmondás áldozatjával, s hálánk adóját lefizessük a kegyelemért, mely szerint három évszázad viharai-ban támogattál, és megengedted érnünk, hogy e helyen öszszegyűlhessünk, s e pár napot örömünk és hálánk jeléül ünnepélyesen tenéked szentelhessük.

Örömeink közé vegyül ugyan annak keserű emléke, hogy a te neved egységének vallása sok üldöztetések és méltatlan szenvedéseknek volt kitéve, sőt szült néha erőszakos halált is, mely miatt számban fogyatkoztunk; de édes lelkünknek tudni: hogy megfogya bár, de törve nem — gondviselésed védelme alatt megmaradtunk: mert mivel te voltál mivelünk, ha volt is valaki ellenünk, halálos sebet nem ejthetett rajtunk, sőt későbbi uralkodóink igazságszeretete, s a népek testvéries érzelme által visszanyerve egyenjoguságunkat; szabadon kezdtünk lélekezni, s mind eddig hit- és nemzettársainkkal az egyház terén szeretetben és egyességben éltünk.

Szeretetnek Istene! tekints reánk ezután is kegyes szemekkel; tartsd meg anyaszentegyházunkat megszilárdult erejében, hogy azon a pokolnak kapui soha is diadalmat ne vehessenek: a mi

régibb nyomorainknak kiállott szenvedései után, és az esztendők után, melyekben láttunk gonoszt, tarts vidámságban minket, hogy a jó szerencsének idején élhessünk a jóval, s nem csak élelünkkel, hanem sorsunkkal is megelégedetek lehessünk. Biztat is hitünk, hogy ha az édes anya elfelejtkeznék is az ő gyermekéről, te nem felejtkeznél el rólunk, mert szent tenyereidre jegyzettél fel minket, és ha hétszer elesnénk is, mindannyiszor felemelnél bennünket.

E végre éltessed kegyelmes atyánk, Istenünk! egyházi kormányunkon ülő férfiainkat, hogy bölcs igazgatásuk alatt leki meződ nyájának jól legyen dolga. Hajtsad engedelmességre az alattvalókat, hogy Jéruzsálemed kőfalai általok is épüljenek.

Ihlesd menynei erőd kegyelmével azon fiatal apostolokat, kiket jelenleg kibocsátasz meződ gabonájának megaratására, hogy kigyói okos, galambi szelid aratói lehessenek, s mint jó és hív szolgálók hivatalukban igazsággal sáfárkodhassanak.

Neveljed a tudományban, gyarapítsad az erkölcsökben iskoláink kertének csemetéit és felserdült plántáit, hogy általok is egykor virágozhassék anyaszentegyházunk, mint a szép pálmafák, és mint a cedrusfák, melyek a Libánon nőnek.

Maradjon fenn atyai szereteted az idők hosszu sonán mind végig ezen szentegyházon, mely áldozatkész szivének jó kincséből ismétlen azon jót hozta elé, mely szerint e nevezetes emlékü gyűlésünket meleg kebelébe fogadni szives leve.

Az egek áldása legyen e nemes város minden népein, melynek nagy része részt vevő szeretettel osztozni kívánt e gyűlés terheiben. Legyen béke és megelégedés hajlékaiban, termékenység határaiban most és mindenkoron.

Ragyogjon, oh királyok királya! menynei kegyelmed fénye gazdag mértékben felséges királyunkon, kinek szivében tartsd meg a nemzetünkhöz és alkotmányunkhoz való hajlamot, hogy alkotmányunk megszilárdítása legyen magas trónjának reudithetlen oszlopa.

Indítsad e haza különböző nemzeteit testvéri szeretetre; hitesd el velök, hogy valamely ország és nép magában meghasonlik, elpusztul; ellenben pedig gyönyörűséges dolog az atyafiaknak egyességben lakások, mert ott parancsolod, hogy legyen áldás és élet mindörökké.

Hajtsad a különböző hitfelekezetek szívét azon kegyes érzelemre, hogy ha több ágazatokra szaggatta is a hit az embereket, de egyesítheti őket a szeretet, mert a vallás lelke a szeretet. Azért ha egyik Pálé, a másik Kéfásé és Apollósé is, de mindnyájan a Krisztusé vagyunk. Adjad azért, hogy úgy szeressék egymást, mint a Krisztus szeretett minket.

Felséges Isten! tartsd meg békében édes hazánkat is. Viselj gondot mindnyájunkra, hogy élhessünk lelki testi szabadságban, s szolgálhassunk néked lélekben és igazságban.

Bevégezzük immár, szent atyánk! emlékünnepeünket lelkünknek azon erős hitével, hogy te nekünk ezután is őrizőpásztorunk léssz, mely szerint semmiben meg nem fogyatkozandunk, sőt utódainkat is a mi jelen örömünkhöz hasonló örömben részesítend. Ne engedjed, hogy e hitünk valaha megszégyenüljön. — Mostan is, midőn eloszolva s búcsut véve azon két testvér környéktől, mely minket oly szívélyesen fogadott, melynek megáldattatásáért tehozzád emeljük fohászunkat, — elhagyott hazánk földére visszatérni készülünk, vezérelj a te útaidon, hogy veszély nélkül léphessünk hajlékaink küszöbére. — Midőn pedig hitünknek megtartása s nemes harczunknak megharcolása mellett futásunkat elvégezendjük, fogadj be minket amaz örökkévaló hajlékokba, s add meg nekünk az igazság koronáját. — Jézusunk nevében hallgass meg. Ámen.
